

A világujraindítás nagycirkusza

Magyar Hírlap, 2022. július 21.

<https://www.magyarhirlap.hu/velemeney/20220721-a-vilagujrainditas-nagycirkusza>

2022. július 20-án a [La Verita](#) című olasz napilapban terjedelmes interjú jelent meg a holland Guus Berkhout geofizikus-akadémikussal, a CLINTEL (Climate Intelligence, azaz Klímaintelligencia) elnökével a feltételezett klímaválságról. Az interjút Franco Battaglia olasz professzor készítette. Az interjú elején az alapító-elnök bemutatta az éghajlatváltozás és az energiaátállítás terén működő (Klímaintelligencia, röviden CLINTEL) alapítványt, amit 2019-ben Marcel Crok tudományos újságíróval, a „The State of the Climate” (Klímahelyzet) című könyv szerzőjével együtt hoztak létre abból a célból, hogy a klímaváltozás terén kritikus gondolkodást képviselő szervezetek összehangoltabban tudjanak fellépni a médiában hirdetett egyoldalú információk és hamis következtetések ellen.

A CLINTEL megbízható éghajlati ismeretekkel szembesíti a főáramú klímakutatókat, a zöldenergia-mérnököket, a modellvezérelt politikai döntéshozókat és a nemzetek feletti érdeket szolgáló politikai vezetőket. Amint a Magyar Hírlap olvasói számára több korábbi cikkből ismert, a CLINTEL klímavíziója mindössze két szó: „Nincs klímavészhelyzet”. Az Éghajlati Világnyilatkozat (World Climate Declaration, WCD) egyetlen oldalban foglalja össze, hogy a tudományos alapokon álló klímaracionalisták mely kérdésekben értenek egyet. A WCD szerint (1) a globális felmelegedés tény, de nem válság, (2) a globális felmelegedésnek nagyrészt természeti okai vannak, (3) a nagyobb légköri CO₂-koncentráció áldást jelent, és végül (4) az éghajlati intézkedéseknek az alkalmazkodásra kell összpontosítaniuk. A [WCD-t](#) eddig több mint ezren írták alá, és minden országból várják kutatók és mérnökök csatlakozását.

Berkhout elmondta, hogy amennyiben a racionális gondolkodás nem marad alul a vakhittel és a babonával szemben, nem aggódik a jövő felől. De lássuk be, hogy azok a technológiai beruházások, amelyekkel megpróbálják megállítani az éghajlatváltozást, történelmi tévedésnek bizonyultak. Az éghajlatváltozásnak ugyanis megállíthatatlan természeti összetevői vannak, amelyek közül messze a legfontosabb a napsugárzás és az óceán kölcsönhatása. Azt gondolni, hogy a légkör szén-dioxid-koncentrációjának csökkentésével megállíthatjuk a klímaváltozást, nemcsak naivítás, hanem felháborító pénzkidobás is. Ehelyett először is el kell fogadni a klímaváltozást, mint elkerülhetetlen természeti jelenséget. Másodsor, jobban meg kellene értenünk az éghajlati rendszert, és végül alkalmazkodnunk kell annak folyamatos változásaihoz. Az alkalmazkodás fontosságának szemléltetésére három aktuális példát mutatott be: az árvizekről, az aszályokról és az energiahányról.

A tavalyi nyugat-európai (Limburg, Ardennek, Eifel környéki) árvíz nagyszámú áldozata és az óriási anyagi kár a hivatalok inkompetenciájának következménye. Az erdőirtás, a csatornázás, a leaszfaltozás és a számos napelemes farm volt az igazi ok. A víz nem tudott bejutni a talajba, így rendkívül gyorsan megemelkedett a vízszint, ami hatalmas áradáshoz vezetett. A legnagyobb kárt a víz hordaléka okozta. Az EU fakitermelést fokozó terve a jövőben tovább ront a helyzeten, úgyhogy a zöld adminisztrátorok a jövőben még inkább hibáztathatják az éghajlatot.

A deltavidéki aszályokért – így a Pó-deltában tapasztalható idei szárazságért is – szintén a hivatali inkompetenciának kell viselni a felelősséget. Az elavult vízgazdálkodási stratégiák ugyanis az árvizek mérséklésére irányulnak, a felesleges víz minél gyorsabb elvezetésével, pedig ennek éppen az ellenkezőjét kellene tenni. A felesleges vizet a talajnak fel kell vennie, és édesvízi tározókban kell raktározni. Azért, hogy száraz időszakban a tárolt víz rendelkezésre álljon a növekvő helyi vízigény kielégítésére, ami elsősorban a mezőgazdasági területhasználat bővülését, és az ezzel összefüggésben fokozódó talajvíz-kitermelést jelenti. Ne a klímaváltozást hibáztassuk!

Hangsúlyozta, hogy az energiahiány nem (de legalábbis nem csak) az ukrán–orosz háború miatt alakult ki, hanem inkább (sőt, teljes mértékben) azok miatt az inkompetens döntéshozók miatt, akik betiltották a fosszilis tüzelőanyagokba való beruházásokat. Egy holland közmondás szerint: „Soha ne dobd ki a régi cipőt, mielőtt újat vennél.” A szélturbinák és a napelemek nemcsak rendkívül drágák és helyigényesek, de kiszámíthatatlanok is, ezért óriási tartalékrendszert igényelnek. Teljesen alkalmatlan tehát a jelenlegi energetikai infrastruktúra (a régi cipők) pótlására. A hidrogén tárolási célú felhasználása csak nagy energiaveszteséggel lehetséges, és még bolondabbá teszi a megújuló-cirkuszt.

A párbeszéd vége felé Battaglia a holland gazdák lázongásának okára kérdezett rá. Berkhout ezt válaszolta: *„A nyugati kormányok zöldpolitikájának semmi köze nincs a valósághoz, sem a becsületes tudományhoz, sem a józan észhez. A szén-dioxid-válság mesterséges eredetű. Annyiban persze, hogy éghajlati rovatok építették fel, akiknek koromsötét forgatókönyvei foglyul ejtették a nyugati kormányokat és parlamenteket. Hogy illendően megfogalmazzuk, a nyugati hivatalnokok naivak, és nem veszik észre (nem akarják felfogni), hogy a szén-dioxid milyen fontos szerepet játszik a természetben. Ne feledjük, hogy a klímaváltozás sokkal több, mint szén-dioxid-kérdés, a szén-dioxid pedig sokkal több, mint éghajlatváltozás. Nem a szén-dioxid a tápanyaga minden életnek a Földön? Ha az összköltséget és hasznot nézzük, vajon nem áldás-e az emberiség és a természet számára a több szén-dioxid a légkörben? Hollandiában a polgárok felismerték, hogy a zöld politika szegénységbe taszítja őket. Szegény polgárok! A hamis klímaválság a szemünk előtt vezetett valódi gazdasági válsághoz. És akkor itt van nyakunkon a hamis nitrogénválság. A militáns holland zöld mozgalom szerint a gazdálkodók műtrágyahasználata ammónia-katasztrófát okoz a szomszédos réten. Szegény gazdák! Miért kötelezik az innovatív mezőgazdaságot, hogy mesterséges természetnek adjon helyet a szegény föld mesterséges darabjain? Nem nélkülözhetetlen-e az ammónia ahhoz, hogy a jövőben elegendő élelem álljon rendelkezésre? Bízunk benne, hogy a hamis nitrogénválság nem vezet valódi élelmiszerválsághoz! A holland gazdálkodók találékonyak, és hajlandóak szívüket-lelküket beletenni az intenzív mezőgazdaság és a természet közötti harmóniába.”*

Battaglia záró kérdésére, miszerint „mi a megoldás a sötétségbe vivő átmenet megállítására”, Berkhout három teendőt sorolt fel.

„1. A mai kormányzati politikát számítógépes modellek vezérlik. Ezeknek a modelleknek az eredményeit azonban teljes mértékben meghatározza az, hogy a modellgyártók mit tápláltak beléjük. A modellkészítők úgy állíthatják be a modellt, hogy az azt adja ki, amit a finanszírozó látni szeretne. A politikusok szeretik a

modelleket. Az állami kutatók követik az utasításokat, és úgynevezett tudományos modelleket állítanak fel az eltervezett kormányzati zöldpolitika támogatásához. Majd szemrebbenés nélkül azt állítják, hogy az eredmény tudományosan megalapozott. Azt tanácsolom, hogy tiltsuk be a politika által vezérelt úgynevezett tudományos modelleket. Azok a hamis modellek visszazökkentenek minket a babonák sötét idejébe.

2. A történelem azt tanítja, hogy a tudományos áttöréseket mindig új és jobb mérések és megfigyelések indították el. Gondoljunk csak a látványos távcső- és mikroszkóp-fejlesztésekre, például a legutóbbi James Webb űrteleszkópra. Ez a lenyűgöző képalkotó műszer a korai univerzumban legelsőként keletkezett galaxisokat keresi. Az első képei látványosak. Vagy gondoljunk a legújabb, márciusban fellőtt GOES-t műholdra (Geostationary Operational Environmental Satellite, geostacionárius működési-környezeti műhold), amely az időjárás megfigyelésére és a környezeti indikátorok monitorozására szolgál. Azt tanácsolom, hogy fektessenek be olyan megfigyelőrendszerekbe, amelyek pontosan képesek mérni a Föld légkörének, földfelszínének és óceáni viselkedésének összetett tulajdonságait térben és időben egyaránt. A mérések majd megmutatják a továbblépés irányát.

3. Ma azt látjuk, hogy a nemzetek feletti szervezetek – mint például a Világgazdasági Fórum (WEF), Nemzetközi Valutaalap (IMF), Világbank, Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC), ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezmény (UNFCCC), Egészségügyi Világszervezet (WHO), Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Világszervezet (FAO) stb. – olyan globális intézkedéseket hoznak, amelyekkel felülírják a nemzeti törvényeket. Aggasztó, hogy egy úgynevezett „világkormányt” akarnak létrehozni, amely megmondja a nemzeti kormányoknak, hogy mit tehetnek, és mit nem. Az egyes országok azonban nagyon különböznek egymástól (sokszor még azok régiói is), tehát a nemzeti igények és lehetőségek nem ugyanazok. Mindegyik ország egyedi megközelítést és megoldást igényel. Az egységes globális szabályozás kontraproduktív lenne. Ráadásul a megvalósulásuk a nyugati demokráciák végét jelenti. Amikor a döntéshozás nem az emberek gondolkodását képviseli, nincs demokrácia. Tehát a nem demokratikus, meg nem választott globális szervezetek soha nem írhatják felül a nemzeti jogot. Ezen túlmenően a zöldek által okozott hatalmas kár elhárítása érdekében minden nyugati országban nemzetiérdek-védő helyreállítási minisztertanácsra lenne sürgős szükség, hozzáértő projektminiszterek csapatával, akik jól ismerik portfóliójuk tartalmát. Akik nem játékszerei nemzetek feletti testületeknek, az eredményt előre ismerő tanácsadó bizottságoknak, a pályázatíráskor pusztán addigi tevékenységük folytatására gondoló kereskedelmi kutatócégeknek és a támogatási alapokat kiürítő ravasz lobbistáknak.

Összefoglalva: a hamis tudományos modellek felhatalmazást adtak a nemzetek feletti szervezeteknek, hogy globális energia- és élelmiszerrendszerrel kísérletezzenek. Amint az várható volt, az eredmény katasztrofális.”

Záró illusztrációként Berkhout professzor Németországra és Srí Lankára mutatott. A világon Németországban a legnagyobb a megújuló energiarendszer aránya, aminek a következtében az energiaellátás megbízhatatlanná, az energiaár megfizethetlenné vált. Ne az éghajlatot vagy az ukrán–orosz háborút hibáztassuk: Németországban a hamis klímaválság okozott valódi energiaválságot. Srí Lankát

pedig a világelit arra vette rá, hogy a műtrágyák és a hagyományos növényvédelem betiltásával tegye fenntarthatóvá nemzeti mezőgazdasági rendszerét. Következésként nemcsak az ország élelmiszerexportja omlott össze, hanem már a lakosságot is képtelenek ellátni. Srí Lankán a hamis fenntarthatósági válság okozott valódi élelmiszerválságot.

A drámai valóság ellenére a Nagy Világújraindítás (Great Reset) cirkusza tovább folytatódik. Minden emberi tevékenységnek „nettó nullának” kell lennie: a célkitűzés nettó nulla szén-dioxidot (fosszilis tüzelőanyag-nélküliséget), nettó nulla ammóniát (műtrágya-nélküliséget) jelent. És a következő a metán lesz. Németország és Srí Lanka meggyőző bizonyítékot ad nekünk arról, hogy mire számíthatunk globális szinten. A CLINTEL elnöke a teljes szervezet nevében azt tanácsolja minden zöld utópistának, hogy kritikusán értékeljék újra, mekkora károkat okoznak a világnak.

(A szerző geofizikus-mérnök, az MTA rendes tagja)